

Suvestinė redakcija nuo 2010-07-10 iki 2018-06-30

Įstatymas paskelbtas: Žin. 1997, Nr. [108-2726](#), i. k. 0971010ISTAVIII-498

Nauja redakcija nuo 2010-07-10:

Nr. [XI-920](#), 2010-06-22, Žin. 2010, Nr. 81-4218 (2010-07-10), i. k. 1101010ISTA00XI-920

LIETUVOS RESPUBLIKOS LAUKINĖS GYVŪNIJOS ĮSTATYMAS

1997 m. lapkričio 6 d. Nr. VIII-498
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato visuomeninius santykius Lietuvos Respublikos teritorijoje ir jos oro erdvėje, Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje, kontinentiniame šelfe ir ekonominėje zonoje Baltijos jūroje (toliau – Lietuvos Respublikos teritorija), susijusius su natūralioje gamtinėje aplinkoje gyvenančių ar laikinai esančių, migracijos ar kitu metu pastebimų ar aptinkamų laukinių gyvūnų, jų rūšių buveinių bei lizdų naudojimu, apsauga ir apsaugos reglamentavimu, laukinių gyvūnų, kilusių iš kitų gamtinių zonų, laikymu nelaisvėje ir kitokiu jų naudojimu.

2. Šiuo įstatymu siekiama užtikrinti Europos Sąjungos teisės aktų, nurodytų šio įstatymo priede, įgyvendinimą.

3. Šis įstatymas nereglamentuoja medžioklės, žvejybos ir saugomų laukinių gyvūnų rūšių apsaugos ir naudojimo.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Invazinė laukinių gyvūnų rūšis** – svetimžemė laukinių gyvūnų rūšis ar porūšis, kurių įsikūrimas ekosistemose kelia pavojų biologinei įvairovei, daro žalingą ekologinį, ekonominį poveikį ar kenkia žmonių sveikatai.

2. **Laukinė gyvūnija** – laisvėje ir nelaisvėje gyvenančių laukinių gyvūnų visuma.

3. **Laukinės gyvūnijos apsauga** – priemonių visuma laukinių gyvūnų rūšims ir jų buveinėms išsaugoti ar palankiai apsaugos būklei atkurti.

4. **Laukinės gyvūnijos ištekliai** – gyvi ir negyvi laukiniai gyvūnai, jų dalys, taip pat kiaušiniai ir lizdai.

5. **Laukinės gyvūnijos išteklių naudojimas** – laukinių gyvūnų paėmimas iš jų buveinių (medžiojimas, žvejojimas, gaudymas, rinkimas), gausos reguliavimas, naudojimas mokslo, mokymo, švietimo, estetikos tikslais, paėmimas iš buveinių zoologinių kolekcijų sudarymo, globos ir gydymo tikslais, stebėjimas, žymėjimas, veisimas, kryžminimas, išleidimas į laisvę, introdukcija, reintrodukcija, perkėlimas, filmavimas, fotografavimas, balsų įrašinėjimas, laukinių gyvūnų laikymas nelaisvėje, zoologijos soduose ir prekyba laukiniais gyvūnais.

6. **Laukinis gyvūnas** – laisvėje gyvenantis arba nelaisvėje laikomas laukinio gyvūno rūšies bet kurios biologinio vystymosi stadijos individas. Gyvūnais pagal šį įstatymą taip pat laikomos gyvūno dalys ar gaminiai iš jų, taip pat negyvi gyvūnų egzemplioriai.

7. **Laukinių gyvūnų perkėlimas** – laukinių gyvūnų individų paėmimas iš vienos vietos ir įkurdinimas gamtoje kitoje jų rūšies natūralaus arealo vietoje.

8. **Laukinių gyvūnų rūšies buveinė** – specifiniais abiotiniais ir biotiniais veiksniais pasižyminti aplinka, kurioje tam tikros rūšies laukiniai gyvūnai gyvena bet kuriuo savo

biologinio ciklo etapu.

9. **Laukinių gyvūnų rūšies introdukcija** – procesas, kai laukinių gyvūnų rūšies individai apgalvotai perkeliama už savo natūralaus arealo ribų ir įkurdinami gamtoje.

10. **Laukinių gyvūnų rūšies populiacija** – vienos laukinių gyvūnų rūšies individų visuma tam tikrame plote.

11. **Laukinių gyvūnų rūšies reintrodukcija** – procesas, kai laukinių gyvūnų rūšies individai pakartotinai įkurdinami rūšies natūraliame areale, kuriame ji gyveno, bet išnyko ar buvo išnaikinta.

12. **Laukinių gyvūnų rūšis** – visuma vienos kilmės panašiomis morfologinėmis, fiziologinėmis, biocheminėmis, ekologinėmis ir etologinėmis ypatybėmis pasižyminčių laukinių gyvūnų individų, paplitusių tam tikroje teritorijoje, turinčių identišką kariotipą, galinčių tarpusavyje kryžmintis ir vesti vaisingus palikuonis. Rūšies sąvoka apima ir žemesnio rango taksonominius vienetus.

13. **Prekyba laukiniais gyvūnais** – laukinių gyvūnų, jų dalių ar gaminių iš jų įvežimas į Lietuvos Respubliką, išvežimas iš jos, vežimas komerciniais tikslais, taip pat jų pirkimas, pardavimas, supirkimas, nuoma, siūlymas parduoti arba kitas veiksmas, kurį galima prilyginti išvardytiems veiksams, įskaitant reklamavimą arba skelbimą parduoti skatinantį veiksma ir kvietimą tartis, bet kokio maino ar keitimasis jais, taip pat gyvū laukinių gyvūnų laikymas nelaisvėje ir viešas eksponavimas, negyvų laukinių gyvūnų, jų dalių ar gaminių iš jų viešas eksponavimas siekiant gauti pajamų ar papuošti viešas vietas.

14. **Saugoma laukinių gyvūnų rūšis** – nykstanti, pažeidžiama, reta arba endeminė gyvūnų rūšis, kuri Saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymo nustatyta tvarka yra įrašyta į Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių ir (arba) Europos bendrijos svarbos gyvūnų ir augalų rūšių sąrašus arba saugoma pagal tarptautinius susitarimus, taip pat visos laukinių paukščių rūšys, natūraliai paplitusios Europos Sąjungos valstybių narių europinėje teritorijoje.

15. **Svetimžemė laukinių gyvūnų rūšis** – laukinių gyvūnų rūšis ar porūšis, aptinkami už žinomo natūralaus arealo ir galimo jų natūralaus paplitimo teritorijos ribų.

16. **Zoologijos sodas** – vieta su nuolatiniais įrenginiais, specialiomis patalpomis, kuriose nuolat laikomi ir visuomenei ne mažiau kaip septynias dienas per metus eksponuojami gyvi laukiniai gyvūnai, sudarantys zoologinę kolekciją; išskyrus cirkus, gyvūnų paroduotes ir įstaigas, kurioms taikoma išimtis, nes pastarosios visuomenei eksponuoja ne daugiau kaip 10 rūšių laukinių gyvūnų ir ne daugiau kaip 50 gyvūnų ir tai nekelia grėsmės laukinės gyvūnijos ir biologinės įvairovės išsaugojimui.

17. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos vartojamos Medžioklės, Žuvininkystės, Saugomų teritorijų, Aplinkos apsaugos ir Saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatimuose.

3 straipsnis. Nuosavybės teisė į laukinę gyvūniją

1. Laisvėje gyvenantys laukiniai gyvūnai nuosavybės teise priklauso valstybei.

2. Laisvėje esantys laukiniai gyvūnai, kurie, vadovaujantis šio įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimais, buvo paimti iš buveinių, tampa juos iš buveinių paėmusio asmens nuosavybe, jeigu kiti įstatymai nenustato kitaip.

3. Nelaisvėje laikyti natūraliai Lietuvos Respublikos teritorijoje paplitusių rūšių laukiniai gyvūnai, kurie ištrūksta į laisvę ir kurių savininkas per vieną mėnesį nuo ištrūkimo į laisvę dienos šių gyvūnų nesugauna, laikomi laisvėje gyvenančiais valstybei nuosavybės teise priklausančiais laukiniais gyvūnais.

4 straipsnis. Laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo valstybinis reglamentavimas

1. Laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo valstybinį reglamentavimą pagal kompetenciją vykdo Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Aplinkos ministerija ir jos įgaliotos

institucijos, Žemės ūkio ministerija, Muitinės departamentas prie Finansų ministerijos, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba ir savivaldybių administracijos.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė:

- 1) nustato laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo strategines kryptis;
- 2) koordinuoja laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo programų rengimą ir jas tvirtina arba pagal kompetenciją paveda jas tvirtinti įgaliotoms institucijoms;
- 3) koordinuoja valstybės institucijų veiklą laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo srityje;
- 4) įstatymų nustatyta tvarka sudaro Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis dėl laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo ir užtikrina jų vykdymą;
- 5) atlieka kitas įstatymų nustatytas funkcijas.

3. Aplinkos ministerija:

- 1) kartu su kitomis valstybės institucijomis rengia laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo programas ir koordinuoja jų įgyvendinimą;
 - 2) nustato Laukinės gyvūnijos išteklių, laukinių gyvūnų rūšių buveinių, veisimosi sąlygų, laikino apsistojimo vietų, žiemojimo vietų ir migracijos kelių apsaugos, atkūrimo ir tvarkymo reikalavimus;
 - 3) tvirtina Laukinių gyvūnų rūšims ir jų buveinėms padarytos žalos apskaičiavimo metodiką;
 - 4) organizuoja duomenų apie laukinę gyvūniją kaupimą ir tvarkymą;
 - 5) tvirtina Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų tvarkymo ir kontrolės tvarkos aprašą;
 - 6) tvirtina Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos aprašą;
 - 7) tvirtina Invazinių rūšių kontrolės ir naikinimo tvarkos aprašą;
 - 8) tvirtina Invazinių rūšių kontrolės tarybą ir jos nuostatus;
 - 9) tvirtina Invazinių Lietuvoje rūšių sąrašą;
 - 10) tvirtina Vynuoginių sraigių išteklių naudojimo taisykles;
 - 11) kartu su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba tvirtina laukinių gyvūnų naudojimo (išskyrus medžioklę ir žvejybą) taisykles (toliau – Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklės);
 - 12) kartu su Muitinės departamentu prie Finansų ministerijos ir Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba tvirtina Prekybos laukiniais gyvūnais taisykles;
 - 13) kartu su Žemės ūkio ministerija tvirtina Griežtai saugomų gyvūnų rūšių padarytos žalos apskaičiavimo metodiką;
 - 14) teikia informaciją apie laukinės gyvūnijos apsaugą ir naudojimą Lietuvos Respublikos teritorijoje Europos Komisijai ir kitoms tarptautinių organizacijų, kurių narė yra Lietuvos Respublika, institucijoms;
 - 15) teikia informaciją apie mokslo tiriamuosius darbus Europos Komisijai ir Europos Sąjungos valstybėms narėms;
 - 16) propaguoja laukinės gyvūnijos apsaugą ir ugdo humanišką požiūrį į ją;
 - 17) atlieka kitas įstatymų nustatytas funkcijas.
4. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba kartu su Aplinkos ministerija nustato ir įgyvendina laukinių gyvūnų apsaugos priemones, kai jiems gresia žūtis dėl gaisrų, stichinių nelaimių, epizootijų ir kitų priežasčių.
5. Savivaldybių administracijos:
- 1) Savivaldybių aplinkos apsaugos rėmimo specialiosios programos įstatymo nustatyta tvarka finansuoja laukinių gyvūnų daromos žalos prevencijos priemones;
 - 2) skatina visuomenės švietimą, informuoja apie poreikį saugoti laukinę gyvūniją ir jos buveines;
 - 3) atlieka kitas įstatymų nustatytas funkcijas.

ANTRASIS SKIRSNIS

LAUKINĖS GYVŪNIJOS IŠTEKLIŲ NAUDOJIMAS IR APSAUGA

5 straipsnis. Laukinės gyvūnijos išteklių naudotojų teisės ir pareigos

1. Laukinės gyvūnijos išteklių naudotojai yra fiziniai asmenys, juridiniai asmenys ir kitos organizacijos, jų atstovybės ir filialai, vykdančys šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytus reikalavimus.

2. Laukinės gyvūnijos išteklių naudotojai turi teisę:

1) naudoti laukinės gyvūnijos išteklius pagal šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytus laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo reikalavimus;

2) įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka gauti finansinę pagalbą laisvėje gyvenančios laukinės gyvūnijos ištekliams apsaugoti ir atkurti;

3) jeigu nelaisvėje laikyti laukiniai gyvūnai išstrūko į laisvę, per vieną mėnesį nuo šių gyvūnų išstrūkimo į laivę dienos organizuoti jų paiešką ir juos sugauti, išskyrus šio straipsnio 3 dalies 4 punkte numatytą atvejį.

3. Laukinės gyvūnijos išteklių naudotojai privalo:

1) laikytis šio straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytų reikalavimų ir nepažeisti žemės, miško ar vandens telkinių savininkų, valdytojų ir naudotojų teisių bei interesų;

2) įgyvendinti privalomas laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių atkūrimo priemones;

3) šio įstatymo 22 straipsnio 5 ir 12 dalyse nustatytais atvejais atlyginti žalą, atsiradusią dėl laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo;

4) nedelsdami pranešti policijai ir atitinkamam Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentui apie kiekvieną nelaisvėje laikytą ir į laisvę išstrūkusių laukinių gyvūnų pabėgimo atvejį ir savo lėšomis organizuoti šių gyvūnų sugavimą ar numarinimą, jeigu juos būtina sugauti ar numarinti pagal šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 4 dalių reikalavimus.

6 straipsnis. Laukinės gyvūnijos išteklių naudojimas

1. Laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo rūšys:

1) medžioklė;

2) žvejyba;

3) laukinių gyvūnų paėmimas iš jų buveinių;

4) laukinių gyvūnų laikymas nelaisvėje;

5) laukinių gyvūnų laikymas zoologijos soduose;

6) veisimas ir kryžminimas;

7) laukinių gyvūnų perkėlimas, introdukcija, reintrodukcija ir išleidimas į laisvę;

8) laukinių gyvūnų naudojimas mokslo, mokymo, švietimo, estetikos tikslais ir zoologinėms kolekcijoms sudaryti;

9) laukinių gyvūnų paėmimas iš jų buveinių globos ir gydymo tikslais;

10) laukinių gyvūnų gausos reguliavimas siekiant apsaugoti žmonių sveikatą, fauną ir florą, išvengti didelės žalos žemės, miško ar žuvininkystės ūkiuose ir kitoms nuosavybės rūšims;

11) prekyba laukiniais gyvūnais.

2. Kai kurių laukinių gyvūnų rūšių išteklių naudojimas, atsižvelgiant į jų ekologinę būklę, populiacijų dinamiką, buveinių būklę, reprodukcijos galimybes arba jų svarbą tarptautiniu mastu, gali būti ribojamas nustatant iš buveinių paimamų gyvūnų skaičių ir kitas naudojimo sąlygas vadovaujantis Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėmis.

3. Laukinių gyvūnų rūšių naudojimas neturi kelti grėsmės tokių rūšių ilgalaikiam išlikimui ir pastangoms užtikrinti tinkamą jų apsaugos būklę.

7 straipsnis. Laukinių gyvūnų laikymas nelaisvėje, veisimas, kryžminimas, paėmimas iš buveinių, laukinių gyvūnų naudojimas mokslo, mokymo, švietimo, estetikos tikslais ir zoologinėms kolekcijoms sudaryti

1. Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje ir priežiūros, veisimo, kryžminimo, paėmimo iš buveinių ir laukinių gyvūnų naudojimo mokslo, mokymo, švietimo, estetikos tikslais ir zoologinėms kolekcijoms sudaryti reikalavimai nustatyti Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse.

Aplinkos ministerija gali uždrausti laikyti kai kurių rūšių laukinius gyvūnus, ypač jei jie paimti iš jų buveinių, arba tų rūšių laukinius gyvūnus, kurie, ištrūkę į laisvę, galėtų sukelti invazijų į natūralias ekosistemas ir jų sutrikdymo pavojų, keltų grėsmę žmonių gyvybei ir sveikatai, gyvūnams grėstų neišvengiama žūtis ar dėl kitų priežasčių.

2. Leidimus laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus išduoda Aplinkos ministerijos įgaliota institucija, vadovaudamasi Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklių reikalavimais.

3. Leidimai laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus nereikalingi:

1) laikant namuose laukinius gyvūnus, nekeliančius grėsmės žmonių gyvybei ir sveikatai;

2) laikant ir veisiant laukinius gyvūnus, skirtus zoologijos soduose, aptvaruose, voljeruose ar kituose statiniuose laikomiems laukiniams gyvūnams šerti;

3) laikant ir veisiant gyvūnus, kurie pagal šį įstatymą nelaikomi laukiniais gyvūnais;

4) laikant ir veisiant kailinius žvėrelius ir kitus nesaugomų rūšių gyvūnus specializuotuose ūkiuose (fermose) ūkiniais tikslais;

5) laikant ir veisiant laboratorinius (bandamuosius) gyvūnus, kurie naudojami eksperimentams ar kitais moksliniais tikslais;

6) prekiaujant laukiniais gyvūnais specializuotose gyvūnų prekybos vietose, kurioms išduotas leidimas prekiauti laukiniais gyvūnais vadovaujantis Prekybos laukiniais gyvūnais taisyklėmis.

4. Leidimas laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus panaikinimas, kai nesilaikoma Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklių ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių laukinės gyvūnijos naudojimą, reikalavimų arba šio leidimo turėtojo prašymu.

5. Naudoti laukinius gyvūnus mokslo, mokymo, švietimo, estetikos tikslais jų nepaimant iš buveinių saugomose teritorijose leidžiama turint Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos leidimą, išduotą vadovaujantis Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėmis.

6. Paimti iš rūšies buveinių laukinius gyvūnus leidžiama turint Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos leidimą. Laukinių gyvūnų rūšis, kurioms paimti iš buveinių reikalingas ar nereikalingas leidimas, leidimo išdavimo tvarką, laukinių gyvūnų paėmimo iš buveinių tikslus ir reikalavimus nustato Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklės.

7. Kryžminti laukinius gyvūnus leidžiama tik mokslinių tyrimų tikslais turint Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos leidimą, išduotą vadovaujantis Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėmis.

8. Veisti laukinius gyvūnus leidžiama laikantis Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklių nustatytų reikalavimų.

8 straipsnis. Laukinių gyvūnų laikymas zoologijos soduose

1. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija išduoda leidimus zoologijos sodams įkurti, priima sprendimus dėl leidimų išdavimo, dėl jų galiojimo panaikinimo ir zoologijos sodo uždarymo, dėl draudimo į zoologijos sodą ar jo dalį įleisti lankytojus, dėl zoologijos sodo dalies uždarymo, vadovaudamasi šio įstatymo, Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų tvarkymo ir kontrolės tvarkos aprašo reikalavimais. Leidimui gauti pagal Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų tvarkymo ir kontrolės tvarkos aprašą Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai kartu su prašymu pateikiama informacija apie vietą ir jos tinkamumą steigti zoologijos sodą ir informacija apie numatomas laikyti laukinių gyvūnų rūšis. Leidimas zoologijos sodui įkurti išduodamas arba kitas motyvuotas sprendimas dėl leidimo priimamas ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo ir kitų reikalingų dokumentų leidimui gauti gavimo dienos.

2. Leidimo zoologijos sodui įkurti turėtojas privalo užtikrinti, kad zoologijos sodas įgyvendintų šias priemones:

1) dalyvauti moksliniuose tyimuose, kuriais būtų prisidedama prie laukinių gyvūnų rūšių apsaugos, ir (arba) organizuoti mokymą atitinkamų įgūdžių apsaugos srityje klausimais, ir (arba) keistusi informacija, susijusia su rūšių apsauga, ir (arba) užsiimtų rūšių veisimu nelaisvėje, jų populiacijų atkūrimu arba reintrodukcija į laukinę gamtą;

2) skatintų visuomenės mokymąsi ir švietimą biologinės įvairovės apsaugos srityje teikiant informaciją apie eksponuojamas laukinių gyvūnų rūšis ir jų natūralias buveines;

3) įkurdintų laikomus laukinius gyvūnus tokiomis sąlygomis, kurios atitinka šių gyvūnų rūšių įkurdinimo biologinius ir apsaugos reikalavimus pagal Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisykles;

4) vykdytų prevencines ir gydomosios veterinarinės priežiūros bei mitybos programas;

5) užtikrintų, kad laikomi laukiniai gyvūnai neištrūktų iš aptvarų, voljerų ir kitų įrenginių ir kad į tuos aptvarus ir voljerus nepatektų laisvėje gyvenantys laukiniai gyvūnai;

6) užtikrintų zoologijos sodo lankytojų saugumą;

7) saugotų ir atnaujintų informaciją apie laikomus laukinius gyvūnus ir jų rūšis;

8) laikytųsi Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų tvarkymo ir kontrolės tvarkos aprašo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių laukinės gyvūnijos apsaugą ir naudojimą, reikalavimų.

3. Zoologijos sodams tikrinti Aplinkos ministerija sudaro Zoologijos sodų patikrinimo komisiją ir tvirtina jos sudėtį. Zoologijos sodų patikrinimo komisija sudaroma iš Aplinkos ministerijos, Aplinkos ministerijos įgaliotos išduoti leidimus zoologijos sodams įkurti institucijos, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos, atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento atstovų, veterinarijos ir biologijos specialistų, taip pat į komisijos sudėtį gali būti įtraukti ir kiti specialistai.

4. Leidimo zoologijos sodui įkurti turėtojas įpareigojamas uždaryti zoologijos sodo teritorijos dalį, uždraudžiama į zoologijos sodą ar į jo dalį įleisti lankytojus, kai nevykdomi šio straipsnio 2 dalies 3–8 punktuose nustatyti reikalavimai ir nesilaikoma Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų tvarkymo ir kontrolės tvarkos aprašo bei kitų teisės aktų, reglamentuojančių laukinės gyvūnijos apsaugą ir naudojimą, reikalavimų. Leidimo įkurti zoologijos sodą galiojimas panaikinamas ir leidimo turėtojas įpareigojamas uždaryti zoologijos sodą, jeigu per Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos nustatytą ne ilgesnį kaip dvejų metų laikotarpį Zoologijos sodų patikrinimo komisijos nustatyti pažeidimai nepašalinami arba šio leidimo turėtojo prašymu.

9 straipsnis. Laukinių gyvūnų introdukcija, reintrodukcija, perkėlimas ir išleidimas į laisvę

1. Leidžiama reintrodukuoti Lietuvos Respublikos teritorijoje natūraliai gyvenusias ir išnykusias laukinių gyvūnų rūšis prieš tai ištiriant, ar tikslinga jas reintrodukuoti, ar reintrodukcija padės atkurti palankią rūšies apsaugos būklę, atsižvelgiant į kitų valstybių patirtį, atlikus mokslinius tyrimus ir surengus su visuomene viešą pasitarimą, jeigu ši reintrodukcija nekelia pavojaus ekosistemų stabilumui, yra įvertintos rūšies perspektyvos, galimas jų poveikis kitoms rūšims, jų populiacijoms ir buveinėms.

2. Draudžiama laukinius gyvūnus perkelti, introdukuoti ar reintrodukuoti ir išleisti į laisvę, jeigu Aplinkos ministerija ar jos įgaliota institucija nustato, kad yra hibridizacijos ar konkuravimo su giminingomis rūšimis, epidemijų išplitimo ir buveinių pakitimo pavojus arba kitaip gali būti sutrikdytas ekosistemų stabilumas ar kilti grėsmė žmonių, naminių ar laukinių gyvūnų sveikatai ir gyvybei. Tokiais atvejais nelaisvėje laikyti ir ištrūkę į laisvę laukiniai gyvūnai turi būti skubiai sugauti arba numarinami laukinės gyvūnijos išteklių naudotojų lėšomis.

3. Draudžiama Lietuvos Respublikoje introdukuoti tokias laukinių gyvūnų rūšis, kurių paplitimo natūralioje aplinkoje poveikis vietinėms rūšims yra žalingas, nenustatytas, nežinomas ar neprognozuojamas.

4. Draudžiama išleisti į laisvę svetimžemes laukinių gyvūnų rūšis, sąmoningai ar nesąmoningai nelaisvėje išveistų gyvūnų hibridus. Nelaisvėje laikyti ir ištrūkę į laisvę gyvūnų hibridai ir svetimžemių rūšių laukiniai gyvūnai privalo būti skubiai sugauti arba numarinami laukinės gyvūnijos išteklių naudotojų lėšomis.

5. Introdukuoti ir reintrodukuoti laukinius gyvūnus leidžiama turint Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos išduotą leidimą.

6. Laukinių gyvūnų perkėlimas vykdomas pagal programas ar planus, suderintus su atitinkama mokslo institucija ir Aplinkos ministerija. Jeigu perkeliama ar išleidžiama į laisvę programoje ar plane nenurodytos rūšys, reikalingas Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos leidimas. Išimtiniais atvejais, siekiant išsaugoti gyvūnus nuo sunaikinimo, leidžiama perkelti ar išleisti į laisvę Lietuvos gamtoje natūraliai gyvenančių rūšių gyvūnus apie tai informavus atitinkamą Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentą.

7. Laukinių gyvūnų rūšių introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarką nustato Aplinkos ministerija.

8. Lietuvos Respublikos teritorijoje natūraliai gyvenančių laukinių gyvūnų rūšių gyvūnus leidžiama išleisti į laisvę vadovaujantis Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėmis.

10 straipsnis. Laukinių gyvūnų paėmimas iš buveinių globos ir gydymo tikslais

1. Paimti laukinius gyvūnus iš jų buveinių ir laikyti juos nelaisvėje globos ir gydymo tikslais leidžiama vadovaujantis Gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymu, Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėmis ir kitais teisės aktais.

2. Išgijusius laukinius gyvūnus privaloma grąžinti į buveines, iš kurių jie buvo paimti, arba būtina perkelti į voljerus, aptvarus ar kitus statinius, įrengtus pagal Laukinių gyvūnų naudojimo taisykles, jeigu tikėtina, kad laisvėje šie gyvūnai neišgyvens.

3. Nelaisvėje laikomiems laukiniams gyvūnams turi būti sudarytos tinkamos sąlygos vadovaujantis Gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymu ir Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėmis.

11 straipsnis. Laukinių gyvūnų gausos reguliavimas

1. Atskirų rūšių laukinių gyvūnų gausa reguliuojama siekiant apsaugoti laukinę augaliją ir gyvūniją ir natūralias jų buveines, siekiant apsaugoti nuo didelės žalos pasėlius, naminius gyvulius, miškus, žuvininkystės ūkius, vandenį ir kitas nuosavybės rūšis; atsižvelgiant į visuomenės sveikatą ir saugą arba į kitas įpareigojančias ir svarbias visuomenės intereso priežastis, tarp jų socialinio ir ekonominio pobūdžio, bei svarbias ir palankias pasekmes aplinkai; mokslo tiriamųjų darbų ir švietimo tikslais, siekiant šių rūšių populiacijų atkūrimo ir reintrodukcijos, dėl šiems tikslams įgyvendinti būtino veisimo.

2. Privalomus nurodymus dėl priemonių laukinių gyvūnų gausai reguliuoti laukinės gyvūnijos išteklių naudotojams pagal Žmonių užkrečiamųjų ligų profilaktikos ir kontrolės įstatyme, Veterinarijos įstatyme, Vietos savivaldos įstatyme ir kituose įstatymuose nustatytą kompetenciją gali duoti atitinkamų savivaldybių administracijų direktoriai kartu su visuomenės sveikatos priežiūros įstaigų ir institucijų, atsakingų už gyvūnų sveikatingumą, ar aplinkos apsaugos institucijų vadovais.

3. Laukinių gyvūnų gausa reguliuojama humaniškais būdais, išsaugant jų buveines ir nedarant žalos kitų rūšių laukiniams gyvūnams.

4. Laukinių gyvūnų gausos reguliavimo būdus ir priemones nustato Medžioklės įstatymas, Medžioklės Lietuvos Respublikoje taisyklės, Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijose, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos aprašas, Aplinkos ministerijos tvirtinami laukinių gyvūnų rūšių gausos reguliavimo tvarkos aprašai, programos ir planai.

5. Saugomų laukinių gyvūnų rūšių gausos reguliavimo sąlygas ir būdus nustato Saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymas.

6. Žuvų, nęgių, vėžiagyvių, moliuskų ir kitų rūšių vandens bestuburių gausa reguliuojama vadovaujantis Žuvininkystės įstatymu.

12 straipsnis. Invazinių laukinių gyvūnų rūšių reguliavimas

1. Aplinkos ministerijos tvirtinamame Invazinių Lietuvoje rūšių sąrašė įrašytų laukinių gyvūnų kontrolę ir naikinimą, gausos reguliavimo ir naikinimo būdus reglamentuoja Invazinių rūšių kontrolės ir naikinimo tvarkos aprašas.

2. Invazinių rūšių prevencijos ir valdymo priemonėms nustatyti Aplinkos ministerija

tvirtina Invazinių rūšių kontrolės tarybą ir jos nuostatus. Invazinių rūšių kontrolės taryba teikia pasiūlymus Aplinkos ministerijai dėl invazinių rūšių prevencijos, mokslinių tyrimų, šių rūšių valdymo planų, programų kūrimo ir įgyvendinimo, dėl teisės aktų, susijusių su invazinėmis rūšimis, rengimo, pakeitimo ar papildymo, teikia rekomendacijas ir išvadas dėl laukinių gyvūnų introdukcijos ir reintrodukcijos.

3. Invazinių rūšių kontrolės tarybą sudaro Aplinkos ministerijos, Aplinkos ministerijos įgaliotos išduoti leidimą introdukuoti arba reintrodukuoti laukinius gyvūnus institucijos, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos, Valstybinės augalininkystės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos, Sveikatos apsaugos ministerijos ar jos įgaliotos institucijos, mokslo ir mokymo institucijų atstovai.

13 straipsnis. Prekyba laukiniais gyvūnais

1. Prekybą laukiniais gyvūnais reglamentuoja Prekybos laukiniais gyvūnais taisyklės.

2. Atsižvelgiant į laukinių gyvūnų rūšių apsaugos būklę, taip pat į Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių reikalavimus arba siekiant kuo mažiau laukinių gyvūnų paimti iš jų buveinių, arba tais atvejais, kai kurių rūšių laukiniai gyvūnai, ištrūkę į laisvę, galėtų sukelti invazijų į natūralias ekosistemas ir jų sutrikdymo pavojų, keltų grėsmę žmonių gyvybei ir sveikatai, kitiems gyvūnams, ar dėl kitų priežasčių prekyba tam tikrų rūšių laukiniais gyvūnais gali būti ribojama arba draudžiama.

3. Prekiauti laukiniais gyvūnais Prekybos laukiniais gyvūnais taisyklėse nustatytais atvejais leidžiama tik turint Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos leidimą, išduotą vadovaujantis šiomis taisyklėmis. Leidimui gauti kartu su prašymu pateikiama informacija apie fizinį ar juridinį asmenį, nurodomos laukinių gyvūnų rūšys, kurių individualiai numatoma prekiauti, informacija apie jų laikymo sąlygas ir prekybos vietas. Leidimas prekiauti laukiniais gyvūnais išduodamas arba kitas motyvuotas sprendimas dėl leidimo priimamas ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo ir kitų reikalingų dokumentų leidimui gauti gavimo dienos. Leidimo galiojimas sustabdomas, jeigu asmuo, kuriam buvo išduotas leidimas prekiauti laukiniais gyvūnais, pažeidžia Prekybos laukiniais gyvūnais taisyklės, prekybos ir gyvūnų laikymo vietose pagal Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklės neužtikrina gyvūnų gerovės. Leidimo galiojimas panaikinamas, jeigu asmuo, kuriam buvo išduotas leidimas prekiauti laukiniais gyvūnais (bent vienu iš šių atvejų):

- 1) pateikia rašytinį prašymą panaikinti leidimą;
- 2) juridinis asmuo likviduojamas ar reorganizuojamas baigdamas veiklą kaip savarankiškas juridinis asmuo;
- 3) fizinis asmuo miršta;
- 4) per 30 kalendorinių dienų neįvykdo teisėtų aplinkos apsaugos ir kitų kompetentingų institucijų nurodymų dėl gyvūnų laikymo sąlygų ir gerovės palaikymo;
- 5) per kalendorinius metus daugiau negu kartą pažeidė Prekybos laukiniais gyvūnais taisyklės;
- 6) leidimui gauti buvo pateikęs melagingus duomenis.

4. Įvežti į Lietuvos Respubliką ar iš jos išvežti laukinius gyvūnus atsižvelgiant į jų apsaugos statusą leidžiama turint Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos leidimą, išduotą vadovaujantis Prekybos laukiniais gyvūnais taisyklėmis arba Tarybos reglamentu (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. gegužės 14 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 407/2009 (OL 2009 L 123, p. 3) (toliau – Tarybos reglamentas (EB) Nr. 338/97). Leidimas įvežti ar išvežti laukinius gyvūnus nereikalingas tais atvejais, kai tai neprieštarauja Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijai ir Tarybos reglamentui (EB) Nr. 338/97 ir kai rūšys, kurioms priskiriami laukiniai gyvūnai, neįtrauktos į Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių sąrašą; tai yra: naminiai gyvūnai; laukiniai gyvūnai, išauginti

registruotuose specializuotuose kailinių žvėrelių ūkiuose ar tvenkiniuose; medžioklės ir žūklės trofėjai bei numesti gyvūnų ragai; fosiliniai ir Žemėje išnykusių ne mažiau kaip prieš šimtą metų rūšių gyvūnai, jų dalys ir gaminiai iš jų; Baltijos jūroje sugautos lašišos; pagaminti iš žuvų, moliuskų, bestuburių gaminiai, skirti žmonių maistui, medicinai, gyvūnų pašarui.

5. Leidimo įvežti į Lietuvos Respubliką ar iš jos išvežti laukinius gyvūnus, išduoto vadovaujantis Tarybos reglamentu (EB) Nr. 338/97, išdavimo, keitimo sąlygos, galiojimo terminai nustatomi vadovaujantis šiuo reglamentu ir kitais išsamias jo įgyvendinimo taisykles nustatančiais reglamentais.

6. Leidimo įvežti į Lietuvos Respubliką ar iš jos išvežti laukinius gyvūnus galiojimas panaikinamas, jeigu asmuo, kuriam buvo išduotas leidimas (bent vienu iš šių atvejų):

- 1) pateikia rašytinį prašymą panaikinti leidimą;
- 2) per kalendorinius metus daugiau negu kartą pažeidė Prekybos laukiniais gyvūnais taisykles;
- 3) leidimui gauti buvo pateikęs melagingus duomenis;
- 4) praneša, kad laukinis gyvas gyvūnas, kuriam vežti buvo išduotas leidimas, žuvo arba negyvas egzempliorius buvo sunaikintas.

7. Jeigu bet kuris išduotas leidimas buvo panaikintas dėl priežasčių, nurodytų šio straipsnio 3 dalies 4, 5, 6 punktuose ir 6 dalies 2 ar 3 punkte, naujas leidimas šiam asmeniui gali būti išduotas ne anksčiau negu po 12 mėnesių.

14 straipsnis. Laukinės gyvūnijos išteklių naudojimas saugomose teritorijose

Laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo saugomose teritorijose ribojimus ir draudimus nustato Saugomų teritorijų įstatymas ir kiti veiklą saugomose teritorijose reglamentuojantys dokumentai.

15 straipsnis. Ūkinė veikla ir laukinių gyvūnų, jų buveinių, veisimosi, maitinimosi ir žiemojimo sąlygų, migracijos kelių apsauga

1. Planuojamos ūkinės veiklos organizatoriai ir asmenys, kurie verčiasi ūkine veikla, privalo laikytis miškotvarkos, žemėtvarkos ir vandentvarkos projektų reikalavimų ir užtikrinti, kad dėl jų plėtojamos ūkinės veiklos, galinčios neigiamai veikti laukinius gyvūnus, jų buveines, veisimosi, maitinimosi, žiemojimo, trumpalaikio apsistojimo migracijų metu sąlygas ar migracijos kelius, nebus neigiamo poveikio laukinei gyvūnijai arba jis bus minimalus.

2. Ar planuojama ūkinė veikla gali daryti reikšmingą neigiamą poveikį laukiniams gyvūnams, jų buveinėms, veisimosi, maitinimosi, žiemojimo, trumpalaikio apsistojimo migracijų metu sąlygoms ar migracijos keliams, vertinama Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo nustatyta tvarka. Kai planuojama ūkinė veikla gali turėti poveikį laukinei gyvūnijai, planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo dokumentuose turi būti numatytos priemonės neigiamam poveikiui išvengti, sumažinti ar kompensuoti.

16 straipsnis. Laukinės gyvūnijos išteklių apsaugos, atkūrimo ir laukinių gyvūnų daromos žalos prevencijos priemonių finansavimas

Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo, Savivaldybių aplinkos apsaugos rėmimo specialiosios programos įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytais atvejais laukinės gyvūnijos išteklių apsaugos, atkūrimo ir laukinių gyvūnų daromos žalos prevencijos priemonės finansuojamos iš valstybės biudžeto lėšų, Europos Sąjungos fondų ir programų, fizinių ir juridinių asmenų lėšų, tarptautinių programų ir kitų finansavimo šaltinių, kuriuos nustato įstatymai.

TREČIASIS SKIRSNIS

LAUKINĖS GYVŪNIJOS TYRIMAI, STEBĖSENA, DUOMENŲ KAUPIMAS IR TVARKYMAS, VISUOMENĖS ŠVIETIMAS

17 straipsnis. Duomenų apie laukinę gyvūniją kaupimas ir tvarkymas

1. Laukinės gyvūnijos, jos išteklių apskaitai ir racionaliam naudojimui užtikrinti Aplinkos ministerija organizuoja duomenų apie laukinę gyvūniją kaupimą.

2. Aplinkos ministerija ir jos įgaliotos institucijos kaupia ir tvarko duomenis ir informaciją apie zoologines kolekcijas, laukinių gyvūnų introdukciją ir reintrodukciją, laukinių gyvūnų rūšių paplitimą, gausą, jiems gyventi reikalingas buveines ir jų būklę, laukinės gyvūnijos stebėseną, laukinės gyvūnijos išteklių naudojimą ir pokyčius, kitus su laukine gyvūnija ir jos ištekliais susijusius duomenis.

18 straipsnis. Laukinės gyvūnijos stebėseną

Siekiant nustatyti laukinių gyvūnų rūšių apsaugos būklę, atliekama laukinių gyvūnų rūšių stebėseną. Stebėseną atlieka valstybės, savivaldybių ir mokslo institucijos, ūkio subjektai ir kiti asmenys Aplinkos monitoringo įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

19 straipsnis. Laukinės gyvūnijos mokslo tiriamieji darbai ir visuomenės švietimas

1. Siekiant surinkti kuo daugiau informacijos, užtikrinti laukinės gyvūnijos apsaugą ir naudojimo kontrolę, ištyrinėti laukinių gyvūnų rūšių paplitimą, populiacijų būklę ir gausą, atliekami mokslo tiriamieji darbai, kuriuos organizuoja ir koordinuoja Aplinkos ministerija.

2. Saugomų laukinių gyvūnų rūšių mokslo tiriamieji darbai atliekami vadovaujantis Saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatyme ir Saugomų rūšių naudojimo tvarkos apraše nustatyta tvarka.

3. Aplinkos ministerija teikia informaciją apie mokslo tiriamuosius darbus Europos Komisijai ir kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms.

4. Aplinkos ministerija ir jos įgaliotos institucijos, savivaldybių administracijos ir kitos institucijos skatina visuomenės švietimą ir informuoja apie poreikį saugoti laukinių gyvūnų rūšis ir jų buveines.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

LAUKINĖS GYVŪNIJOS APSAUGOS IR LAUKINĖS GYVŪNIJOS IŠTEKLIŲ NAUDOJIMO VALSTYBINĖ KONTROLĖ

20 straipsnis. Laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinė kontrolė

Laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdo Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentai, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, Muitinės departamentas prie Finansų ministerijos ir kitos Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

PENKTASIS SKIRSNIS

ATSAKOMYBĖ UŽ LAUKINĖS GYVŪNIJOS ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS IR ŽALOS ATLYGINIMAS

21 straipsnis. Atsakomybė už šio įstatymo pažeidimus

Fiziniai ir juridiniai asmenys, pažeidę šį įstatymą, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

22 straipsnis. Žalos atlyginimas

1. Fiziniai ir juridiniai asmenys privalo atlyginti žalą laukinei gyvūnijai įstatymų nustatyta tvarka.

2. Pareikšti ieškinius dėl žalos atlyginimo turi teisę:

1) juridiniai ir fiziniai asmenys, kurių turtui ar interesams padaryta žala;

2) Aplinkos ministerija ar jos įgaliota institucija, kitos Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos ir savivaldybių institucijos, kai žala padaryta laisvėje gyvenančiai laukinei

gyvūnijai ar jos buveinėms.

3. Šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytos institucijos, apskaičiuodamos laisvėje gyvenančiai laukinei gyvūnijai ar jos buveinėms padarytą žalą, vadovaujasi Aplinkos ministerijos patvirtinta Laukinių gyvūnų rūšims ir jų buveinėms padarytos žalos apskaičiavimo metodika.

4. Laisvėje gyvenančių laukinių gyvūnų, nuosavybės teise priklausančių valstybei, padaryta žala atlyginama šio straipsnio 5, 6 ir 7 dalyse nurodytais atvejais.

5. Medžiojamųjų gyvūnų padaryta žala žemės, miško ir vandens telkinių sklypų savininkams, valdytojams ir naudotojams dėl žemės ūkio pasėlių, miško ir hidrotechnikos įrenginių pakenkimo atlyginama Medžioklės įstatymo nustatyta tvarka.

6. Valstybei nuosavybės teise priklausančių laukinių gyvūnų eismo įvykių metu padaryta žala atlyginama, jeigu įrodomi neteisėti valstybės veiksmai (neveikimas), kaltė ir priežastinis ryšys ir jeigu žala atsirado ne dėl nenugalimos jėgos, nukentėjusio asmens veiksmų arba kitų Civilinio kodekso 6.253 straipsnyje nurodytų veiksmų, ir išieškoma Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

7. Valstybei nuosavybės teise priklausančių laisvėje gyvenančių griežtai saugomų rūšių laukinių gyvūnų padarytą žalą žemės ūkio pasėliams, naminiams gyvūnams ar gyvuliams, miškui, hidrotechnikos įrenginiams ar kitiems objektams, žemės, miško ir vandens telkinių sklypų savininkams, valdytojams ir naudotojams atlygina valstybė, jeigu neįrodoma, kad žala atsirado dėl nenugalimos jėgos, nukentėjusio asmens tyčios arba kitų Civilinio kodekso 6.253 straipsnyje nurodytų veiksmų.

8. Savivaldybės administracijos direktoriaus sudaryta nuostolių skaičiavimo komisija per 7 dienas nuo atitinkamo žemės, miško ar vandens telkinio savininko, valdytojo ar naudotojo prašymo gavimo seniūnijoje dienos, išskyrus atvejį, kai dėl žalos pobūdžio jos dydį įmanoma nustatyti tik praėjus daugiau negu 7 dienoms (šiuo atveju pasirenkamas laikotarpis, kada žala yra geriausiai matoma ir įmanoma įvertinti), pagal Griežtai saugomų gyvūnų rūšių padarytos žalos apskaičiavimo metodiką privalo apskaičiuoti laisvėje gyvenančių griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytą žalą. Iškilus būtinybei, žalai apskaičiuoti savivaldybės administracijos direktoriaus sudarytoje komisijoje dalyvaujantys aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnai teikia šiai komisijai nemokamas išvadas.

9. Žemės, miško ir vandens telkinių sklypų savininkai, valdytojai ir naudotojai apie griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytą žalą nedelsdami privalo pranešti atitinkamai seniūnijai, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo žalos pastebėjimo išsiųsdami rašytinį prašymą dėl žalos įvertinimo ir atlyginimo. Seniūnijos seniūnas, gavęs rašytinį prašymą apie padarytą žalą, privalo tą pačią dieną šią žalą registruoti ir apie ją pateikti duomenis savivaldybės administracijos direktoriui.

10. Žemės, miško ir vandens telkinių sklypų savininkai, valdytojai ir naudotojai pateikia Aplinkos ministerijai prašymą atlyginti griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytą žalą ir savivaldybės administracijos direktoriaus sudarytos nuostolių skaičiavimo komisijos apskaičiuotą griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytos žalos dydį. Aplinkos ministerija griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytą žalą atlygina iš Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų.

11. Lėšos už laisvėje gyvenančių griežtai saugomų rūšių laukinių gyvūnų padarytą žalą turi būti sumokėtos per vieną mėnesį nuo žalos dydžio apskaičiavimo dienos. Ginčo šalis, nesutinkanti su apskaičiuotu žalos dydžiu, turi teisę Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka nuostolių skaičiavimo komisijos sprendimą apskųsti teismui.

12. Nelaisvėje laikytų ir į laisvę ištrūkusių svetimžemių laukinių gyvūnų rūšių, gyvūnų hibridų, natūraliai Lietuvoje paplitusių nelaisvėje laikytų ir į laisvę ištrūkusių laukinių gyvūnų, kai jie priklauso laukinės gyvūnijos išteklių naudotojui, padarytą žalą atlygina laukinės gyvūnijos išteklių naudotojas, jeigu neįrodoma, kad žala atsirado dėl nenugalimos jėgos, nukentėjusio asmens tyčios arba kitų Civilinio kodekso 6.253 straipsnyje nurodytų veiksmų.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 2 tomas, p. 102) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/105/EB (OL 2006 L 363, p. 368).

2. 1999 m. kovo 29 d. Tarybos direktyva 1999/22/EB dėl laukinių gyvūnų laikymo zoologijos soduose (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 4 tomas, p.140).

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-638](#), 2001-12-11, Žin., 2001, Nr. 110-3988 (2001-12-29), i. k. 1011010ISTA00IX-638

Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatymo pakeitimo įstatymas

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1091](#), 2002-09-19, Žin., 2002, Nr. 96-4168 (2002-10-04), i. k. 1021010ISTA0IX-1091

Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatymo 4, 10 ir 13 straipsnių pakeitimo įstatymas

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1614](#), 2003-06-10, Žin., 2003, Nr. 61-2767 (2003-06-27), i. k. 1031010ISTA0IX-1614

Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatymo 4, 8, 10 ir 24 straipsnių pakeitimo įstatymas

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-159](#), 2005-04-14, Žin., 2005, Nr. 57-1940 (2005-05-05), i. k. 1051010ISTA000X-159

Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatymo 2, 9, 10, 11, 14 ir 20 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-920](#), 2010-06-22, Žin., 2010, Nr. 81-4218 (2010-07-10), i. k. 1101010ISTA00XI-920

Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatymo pakeitimo įstatymas